

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по
недільні і святах.

БУЖКОВИНА

Редакція і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.

Передплата
10 зр.

Політична ситуація в Австрії.

Коли президент міністрів гр. Бадені розіслав запрошення проводирам політичних партій в Чехії на спільну нараду, котра мала відбутися сьогодні (в четвер) у Відні, знали політичні круги вже наперед, що німецькі послы не приймуть того запрошення. І дійсно на понедільковій нараді відкинули німецькі послы всіх трьох стороництв, ліберального, народоуездного і Шенерияні, запрошене. Яко причину тої відмови подано виразно, що доки язикові розпорядження не відкликані, доти заступники німецького народу не можуть вдавати ся в жадні переговори з правительством. В слід за тим повідомив також проводир німецької шляхти гр. Освальд Тун гр. Баденіого, що і він не може прийти на скликану спільну нараду.

Як бачимо з того, у Німців взяла верх зарозумілість, що, мовляв, коли нам не зробити то, що ми хочемо, то ми не хочемо вас знати. Відки-ж взяла ся та зарозумілість? Передовсім покликують ся Німці на якесь історично узасаднене привілеюване німецького народу. На перший вид могло би здавати ся, що та дика претенсія має якусь рацию за собою. Кажемо, могло би так здавати ся, але лише тоді, коли габсбурска династія верховодила ще в Німеччині і Австрія стояла ще на чолі всіх німецьких країв. Часи змінили ся: Німеччина перемінилася на німецьку національну державу з власною династією,

а габсбурска династія панує тепер лише в Австрії, державі, котру складають краї з переважно славянським населенем. Але Німці видко не хотять знати ту перемену. Они покликують ся також на свою мниму культурну висність супротив австрійських Славян. Однак цілковиту безпідставність такої зарозумілости виказали вже в раді державній чеські послы, справедливо вказуючи на незвичайний економічний розцвіт Чехів. Зрештою основні закони державні не знають жадних більше і менше вартних народностей, а оголосили цілковиту і безоглядну рівноправність і рівновартність всіх австрійських народів. Очевидно отже випускають Німці всякі можливі і неможливі причини, щоби „усправедливити“ хоч на позір своє дотеперішнє верховодство в Австрії і претенсію на дальший такий стан. Дятого той неспокій, дятого той шум, дятого антиавстрійські демонстрації, віча по-за границями нашої держави, накликуване Німців з Німеччини о поміч! І то все робить нарід, котрого проводирі чванили ся, що ціла держава наша операся на них, що, коли-б їх не було, Австрія розпала би ся! Славна staatserehaltende Partei шукає против австрійського правителства помочи за границею.

Alia jacta est. Німці відмовили своєю участю в спільній нараді і она мабуть не відбуде ся взагалі. Але за те відбуде ся на другий тиждень у Відні нарада екзкутивного комітету парламентарної більшости. Очевидно буде предметом наради політична ситуація, і всі вижидають з цікавостію рішення тої наради.

Що-ж тепер? Таке питанє ставлять

собі політичні круги, ставить собі парламентарна більшість, і ставить собі праса.

Якийсь визначний політик пише в півурядовім Fremdenblatt-і так: З неімовірною витревалостію старав ся гр. Бадені довести до розвязки чесько-німецької борби і хотів на підставі чесько-німецького порозуміння утворити німецько-чесько-польську більшість парламентарну. Чи оно було можливе, сумніваємо ся; але тепер вже певно, що ні. А що-ж тепер? Ми не віримо, щоби гр. Бадені уступив, бо як сказав краківський Czas: коли-б гр. Бадені уступив, то се було би посліднє міністрство в Австрії. Гр. Бадені лишає ся. Але він мусить занехати свій ідеал, мусить вести реальну політику. Він мусить злішити таку більшість парламентарну, котра би ліпше відповідала добре зрозумілим інтересам держави. Єму тяжко прийде ся, зрезигнувати з своїх ідеалів, він може би радше хотів уступити, але то він не повинен робити, бо обовязок іде перед правом!

Так пише впливовий Fremdenblatt. А староческа Politik ось як задивляє ся на цілу справу: Тепер треба рішити ся: саяк або так. Гр. Бадені так собі легко ігнорувал існуючі відносини і хотів існуючу реальну більшість парламентарну замінити на непевну більшість, в котру ввійшли би умірковані Німці. Єго надія вже раз на все пропала. Гр. Бадені мусить тепер цілковито піддатися існуючим фактам. Коли він се не зможе, то виїде колізія обовязків, котру він сам мусить перебороти. Парламентарна більшість, а передовсім чеський нарід уважає се як болоче уполісуджене, що гр. Бадені помимо всего все

ЄЇ ПОВІСТЬ.

НОВЕЛЯ.

Написала
ЄВГЕНІЯ ЯРОШИНЬСКА.

Весна. Кілько то чару, кілько поезії лежить в сім слові. Спінюючи єго, представляють ся зараз нашим очам цвітучі, пахучі сади, освічені блідим світлом місяця, залиті трелями солов'їв. На спомин тих гарних образків огортає наше серце на-пів тужливе, на-пів поетичне чує, а коли жиемо таки поміж ними, коли окружає нас весняний чар, що тоді казати?! Всі ті гарні образи природи скупляють ся на те, щоби і найпрозаїчнішому чоловікові трохи голову завернути, бо вони видко мають вплив на нерви, та ще не успокоючий, а роздразнючий. Он там в тім гарнім городі сидять двоє молодих людей. Доки місяць не сьвітив, соловейко не сьпівав, розмовляли вони спокійно з собою, а як там десь в гушавині розляглась пісня пірнатого сьпівака, зірвав ся мужчина з місця, притупив близше до дівчини і взявши єї за руку, почав говорити:

— Люба, дорога панно Галю, чи хочете бути моєю — — — й урвав бееїду, не хотів вірити своїм очам, бо зимне, горде обличчє дів-

чини прибрало м'який, щасливий вираз, очи заблизли щастем, пишні уста склались до розкішного усміху, ціле єї ество здавалось переповнене сильним чуєм, чуєм любови до него. Безрадно дививсь мужчина на неї: тут перед єго очима розцвілає пренишна цьвітка, про котрої красу він і не снів. Він затремтів: те, що він тут бачив, була любов, щира, сьрдечна, пристрашна любов, котру він ніяк не міг відплатити. Єму жаль стало бідної дівчини, котру він любив і поважав мов — сестру. І він поспішив договорити недокінчене реченє:

— Хочете бути моєю сестрою, моєю повірницею? Я люблю Малину, прошу, поговоріть з нею, просіть батька, щоби дозволив на наш звязок.

Він говорив звільна, мов би хотів дати їй часу прийти до себе.

По єго словах сховав ся живий руманець з Галиного лица, що покритоє смертельною блідостію; здавалось, що вона туй-туй впаде, що крикне з болю, але дівчина запанувала над собою. Кинувши болісний погляд на мужчину перед собою, спустила потім вії в дил, немов хотіла так закрити те невимовне горе, яке з єї очий пробивалось, й сказала байдужим голосом:

— Будьте пересьвідчені, пане доктор, що не могли-сьте собі ліпшої посереднички найти, як мене; я знаю і поважаю вас яко чесного чоловіка, тож з довірем віддам мою дорогу сестру під вашу опіку.

Вона говорила спокійно, лиш кутики єї уст дрожали конвульсійно, а права рука, котру він держав у своїй, тряслась мов в горячці.

— На тепер прощайте. Я мушу ще поговорити з Малиною; завтра скажу вам результат.

Він склонив ся і пішов, а вона принала лицем до зеленої трави і голосно заридала.

— Нарешті, ах нарешті я сама з моєю мукою, з моїм горем, ще одно слово, одна мінута і була бим не стрималась, була бим упала єму до ніг, і признала-б ся, що то я, я єго люблю. Боже мій, Боже, чи се мусить бути? чи мушу я їй сказати, що він єї любить? Чи мушу я? А як бим не сказала? як би я понесла єму вість, що Малина не хоче за него йти? Що тоді? Малина не журила-б ся про него; вона єго не любить, єї серце не пукло-б так, як мое, бо вона єго не любить ще. Вона не знала-б розчарованя, коли-б він мене був вибрав. Ні! Та коли бо він мене не хотів, а єї вибрав. Ах Боже, не дай злим чувствам закоренитись в моїм серцю; не допустити, щоби я на власну сестру була заздрісною. Тепер іду до неї! Мушу зробити мою повинність!

З тими словами встала і поволіклась до хати.

— Най Малина розсудить про своє щастє, най станєсь зі мною що хоче.

Але перед дверми, що провадили до спільної комнати обох дівчат, затримала ся; не доста-

ще кокетує з Німцями. Тепер або — або. Тепер вже нема чого вичікувати і вагати ся. Парламентарна більшість рішила не уступити ся ні на волос. Після того мусить гр. Бадені поступати і упорядувати свою тактику. Чим скорше і основніше то стане ся, тим ліпше. Потрібно доконче справді сильної руки.

Подібно висказують ся також молодочески Narodni Listy.

З голосів праси видко, що парламентарна більшість рішила устоюватись за повною рівноправністю всіх австрійських народів і видержати в борбі против бундючних Німців. Супротив того лишають ся гр. Бадені лише дві дороги: або прийме програму більшоости за свою, або уступить. Коли-б вибрав першу альтернативу, мусять ті міністри, що відносять ся як найприхильніше до Німців, а то міністри шкільництва бар. Гавч, судівництва гр. Іляйпах і торговлі бар. Ілянц, уступити, а їх місце заняли би члени більшоости парламентарної. Отже виходило-б на реконструкцію міністерства, про яку заговорив вже орган чеських Німців Bohemia. Однак сегоднішні телеграми донесли, що в дипломатичних кругах говорять о цілковитім уступленю гр. Бадені і зложеню нового міністерства під проводом фєвдального шляхтича. Отже в сїм вісти розходять ся. Міжтим відбула ся у вівторок півтретя-годинна нарада міністрів, по чім гр. Бадені переговорював з міністром заграничних справ гр. Голуховским, котрий в середу відїхав до Ішля на аудієнцію до цїсаря.

Ситуація крайно напружена. Доля міністерства гр. Баденіого може леда хвиля рішити ся. Але чи з того вийде яка користь для Німців, се велике питання, тим більше, що навіть цїсаря прикро вразили антиавстрійські демонстрації чеських Німців.

Допись „Буковини.“

(Про громадські справи в Неполоківцях.)

Ви. п. редактор! Прошу красенько помістити слїдуючі слова в нашій „Буковині“:

вало їй сил, щоби йти намовити сестру віддатись за того, котрий був їй так дорогим. Однак притиснула руку до сильно бьочого серця, перемогла себе й вступила в кімнату.

— Чого се ти така блїда? — запитала Малина входячу, — чи не хора може? — Голос молодой дївчини тремтів з непевности.

— Ні, Малино, але я маю тобі дуже важну річ оповістити.

— Що-ж такого? Певне щось не дуже доброго, бо ти так якомсь сумно виглядаєш.

— Так тобі здаєсь, дитино, мене трохи голова болить, то може й тому так виглядаю, но моя новина весела; ходи, сядь тут коло мене, най тобі в очи подивлюсь.

— Чого се ти так урочисто промовляєш до мене? Мені здаєсь, що я гей в церкві.

— То добре, що ти так настроєна; тепер скажи мені по правді, любиш Романа Малецького?

Малина видивилась здивована на сестру; під єї пильним поглядом вона покрасїла як вишня.

— Малино, — говорила Галя далше, — чи любиш ти єго над все, над жите? Чи могла би-сь через него опустити батька, мене, дїм, чи видїла би-сь в єго щастю і твоє? Скажи мені се так по правді, мов би нашій матери, що передала тебе під мою опіку.

Неполоківці славне село, не лише своїм красним положенєм над Пруттом, своїм великим готарем, але й нечуваною мужицкою нуждою і біднотою, та й жидівською господаркою в громаді. Що ваші мужики тай решта тої дрібної шляхти, що ще лишила ся, самі халушники, котрі своєю тяжкою працею, обрабляючи тепер вже жидівські поля, заробляють заледво стільки, що з голоду не вмирають, а за то жидів обогачують, то вже стара історія, та відома не лише в повіті нашім, але і в інших частях краю.

Від минувої осені будують у нас новий шлях під залізницю до Вишніці. Та в щасливий час зачала ся та будова для наших бідних мужиків, бо то по тогїдній тучі прийшло би ся в зимі з голоду гинути: а так нова залізниця доставила стільки зарібку, що люди перезимували і перевеснували, як на наші стосунки, не зле. Та власне при сїй будові залізниці дала почути ся жидівська господарка в громаді в цїлій своїй нечестій силі. Не знаю, чи є де така нещаслива громада на Буковині, де на 18 радних було би 10 радних жидів, а лише 8 християн. Та більшість жидівська в радї громадській приводить село до рознуки. Вправді начальник громади не є жид, але за то єго заступником і властивим, як то в нас кажуть, двірником є пропінатор, жид Анчель Давбер. Сей хитрий жидиско водить вже через кілька літ громаду за ніс і при відкуплюваню ґрунту громадского під нову залізницю загирив громадскої толочи до 5 фалєч за нечувану ціну 160 зр. Та не доста єму на тїм було; він ще спонукав раду громадску, щоби єму передала доставу шутру під нову залізницю за бачєну ціну 40 зр. Отак нищить громаду до решти один халатник. Та щоби єго панованє в громаді продовжити на невизначений час, то при послїдних виборах до ради громадскої, що відбули ся ще 15-го мая 1896 р., а при котрих то виборах вийшло замість 10 жидів лиш 9, то гей же подавати рекурє, чи там протест против тих виборів; і хоч вибори відбували ся цілком правильно, то таки нашому славному пропінаторови „Анчєлови“ за помічю єго славного приятеля і „консервативного“ „патріота“ (?) Ніка Васильєва з Лукавця удало ся по часті ті вибори звалити.

І так сєго року 16-го лїня відбули ся вибори радних із першого виборчого округу; але і при сих виборах не пощастилось Анчєлови, бо тепер вибрано вже 10 радних християн, а лиш 8 жидів. Наш пропінатор знов подав протест. Що з того вийде, не знаємо, але той жидок вже тепер хвалить ся, що протест буде тягнути ся знов більше, як рік, бо за ним стоїть референт в тих справах, пан радник Бальмош, а той знов звалить вибори. Та най би вже, коби яка важна причина, а то й причини нема; але жидови ходить лиш о то, аби нова рада громадска не потягнула єго до одвїчальности і не свинула з заступництва. Єму, бачите, ходить

Малина, перестрашена словами сестри, кинулась їй на шию і прошепотала:

— Та я єго навиджу; він подобаєсь мені ліпше, як другі мужчини; він такий гарний і поводить ся завше ласкаво зі мною.

Галя погладила буйне, чорне волосє сестри, що в довгих косах спадало їй на плечі.

— Що значить ніжє, несміє чутє сєї дитини против мєєї пристрастной любови, котра мене має знищити? — думала вона сєбї.

Малина підняла свою гарну головку.

— Так, я люблю єго, мені здаєсь, навіть дуже. — Галине черцє болїсно зацемїло. — Але тепер скажи мені, моя дорога сестричко, що сї всі твої питання мають значити? Що тепер станєсь, коли ти мою таємницю знаєш?

— Малиночко, мєє серденько, Роман хоче просити о твою руку.

— Мене, мене хоче він? Що єму до голови прийшло? Та-ж ви обоє така добірна пара, ви так завше з собою бавились та розмовляли, а батько так тішив ся, що він тебе сватати мє. Галю, моя кохана, я й сама тіпилась тим, що ви обоє поберетєсь, а тепер він мене сватає. Чи зрозумїла ти лиш добре?

Малина не знала, як єї слова роздерали серцє Галї, що кровавилось в нїмїм болю.

— Ні, Малиночко, я не помилилась, він

лиш о то, аби визискувати громаду яко таку і деморалїзувати до послїдного християн. А яко заступник громадского начальника не платить він навіть податків громадских, а від него належало би ся громаді, з-верх 100 зр. на рік. От видите, що й тут наш „Анчель“ добре громаду оббирає і не лише що не платить податків громадских, але ще й плату бере від громади за заступництво. Питаю ся Вас, пане редактор, чи то може так бути, щоби так несправедливо підпертий був сей жидок против цїлої громади? Не ласкав би пан президент яким чином глянути в єю справу і зарядити, щоби вибори не відволікали ся цїлими роками, щоби такі жидки, як Анчель, не могли безкарно тягнути користь з громади?

Наші вибори мали відбути ся ще в осєни 1895, бо тогди вийшов був трирічний рєчинєць. Фактично відбули ся вибори, як вже споминавєм, 15-го мая 1896; по першїм протестї 16-го лїня 1897, а тепер по другім протестї мали би ся тягнути аж знов до 1898 р.? Де-ж справедливїсть? Де закони? Нема кому їх стеречи? Чи то може бути, щоби такий негїдний жидок мїг безкарно покликати ся на високих державних урядників, як на нашого кїцманьского старосту і радника в правительствї Бальмоша, яко євоїх покровителїв у єго негїдних справках? *)

А. Г., громадянин.

*) Ми радили-б вибрати кількох чесних газдїв і вислати їх в депутації до п. президента краю, щоби представили єму цїлу справу, а він повинен би зробити лад по справедливостї. — *Ред.*

НОВИНКИ.

Чернівці, дня 26. серпня 1897.

Руский концерт в Чернівцях. Черновецький приготовляючий комітет зарядив вже все потрібне, щоби концерт випав як найсвітліше і буквиньска Русь мала справдішній пир. З гїрєких околиць дістаємо вісти, що і селяни, а передовсім читальники, вибирають ся на концерт. Честь їм за се! Світло науки, котре розходить ся від наших читалєнь „Рускої Весїди“, загрїло нашого простолюдина до всего щиро руского і приносить вже обильні плоди. Тим більше повинна руска інтелїгенція старати ся, аби не потребували заветидати ся перед євїдущими селянами.

Програма концерту така: 1. Воробкевич: „Огні горять,“ хор; 2. Нижанковский: „Нова Сїч,“ хор; 3. Лисенко: „Ой Днїпр,“ сольо барїтонове, відєльїває п. Я.; 4. Колєсса Ф.: „На музиці,“ хор; 5. Beriot: „Scene de Ballet,“

любить тебе, говорив лиш о тобі, про мене не було споминки.

— І ти радиш мені, йти за него? Отсе буде гарно, я віддам ся, ти будєш приходити до нас, батько будє тїшитись, всі будємо щасливі. — Малина скакала з утїхи по покою.

— За ним будєш щасливою, він добрий і чесний, єму можу сєбе з довїрєм віддати. Але тепер прошу тебе, йди та подай батькови вечерю, бо мене таки дуже голова розболїла; я покладаюсь, а завтра будємо далше говорити.

Трохи згодом ввійшла Малина до компати і застала сестру лежачу в постєли. Не хотячи переривати єї спочинку, Малина скоро роздягнулась і заснула солодким, щасливим сном молодости...

— Татку, — сказала на другий день Галя до батька, — Роман Малецький стараєсь о нашу Малину.

— Малину? Малину? де їй ще віддаватись? така молода ще, чи-ж він не має очий в голові?

— Він єї любить, тож нехай побирають ся, — сказала Галя і вимушений усємїх перебіг по єї устах.

— Та я не маю нічо против сєго, лиш мєні все здавалось, що він на тебе має гадку, а ти як думала?

— Отже всім здавалось, що він єї озьме, а

на скрипці і фортепіані відіграють ин. проф. музики Шайтер і Колер. На другу часть концерту складають ся пісні: 6. Villebois: „Моряки,“ дует, відьєльвають ин. К. і Я.; 7. Лисенко: „Скорбна дума,“ хор; 8. Козлов: „Коли-б я знав,“ сольо тенорове, відьєльває п. К.; 9. „Урра у бій,“ хор з акомпаніментом фортепіанним.

Ціни місяця такі: ложка (на 4 особи) 5 зр. перворядне крісло 1 зр. 20 кр., другорядне крісло 80 кр., вступ на салю 50 кр., карти для студентів і війська 20 кр. Карти можна дістати в торговлі музикальній Ем. Розенцвайга (в Чернівцях, панська уліця ч. 11), а в день концерту при касі.

По концерті відбуде ся в готелі Central в честь співаків спільна вечера.

Програма богата і добірна, ціни місць як найнижші — отже на концерт, на концерт, буюковинські Русини!

Бук. кр. рада шкільна відбула вчера, т. е. в середу, повне засідане.

† **О. др. Василь Іласевич** протопресвітер-ставрофор, совітник консисторський, помер вчера в Чернівцях в 77 році життя. Небічик родив ся в р. 1821, а посвятивши ся теологічним студіям заняв визначне становище. Вже в р. 1849 був він прфектом в семінарії, а відтак катехитом в Сучаві. В р. 1854. перенесений до Чернівців на становиско доцента теології при тутешнім теологічним відділі. Пізнійше став катехитом при висшій гімназії в Чернівцях, а відтак директором і катехитом при учительській семінарії. В р. 1866 став совітником консисторским, опісля досягнув инші гідности ерархічні а попри те займав ще багато урядів і гідностей яко знаток справ церкви і віри. Покійний був родом Русин і давнішими часами, за митрополита Гакмана належав до „Рускої Бесіди“ та інтересував ся рускими справами. Коли-ж прийшли часи гонення під митрополитом Андрієвичем всего що руске, небічик усунув ся був від руских справ і відчувив ся від свого народу як і богато пиньших православних священиків. Земля ему пером!

Виділ тов. „Руска Бесіда“ в Чернівцях просить всіх тих панів, що закупили сегорічні календарі, о як найскорше надіслане належитостий.

Зміна статутів міста Чернівців і зміна громадского права голосованя, котрі вніс яко проект реформи директор магістрату Відман на раді громадській, спонукали круг обивателів скликати віче до ратуша на неділю дня 29. с. м. о год. 11 перед полуднем. На порядку деннім стоять ті два питання, відтак вільні внесеня і запитаня. Комітет завизвав до численного уділу в тім вічу.

Результат сегорічних жнив у західній Галичині представляє ся після „Rolnik“ ось як: Сегорічні жнива випали у західній Га-

ему се й на думці не було. — Кров вдарила Галі до голови.

— Я не думала про се; лише, що він єй бере, ви що робили-б без мене?

— Моя добра дитино, — сказав батько ніжно, — Бог надгородить тобі твою доброту, а в свьіті все так буває, що люди на правдивій вартості чоловіка не пізнають ся.

В тій хвилі залукав хтось до дверей і ввійшов Роман; привитавшись, звернувся з благоглядним поглядом до Галі.

— Я вже говорила з Малиною і з батьком, обоє згаджають ся на вашу просьбу, — сказала вона тихо, спокійно.

— Приклич но єй сюда, тоту малу свавільницю, — сказав батько ласкаво, — най я наварю єй за те, що вона по-за моїми плечима посьміла вкрасти серце сему мудрому доктори.

Галія вийшла, рада, що збулась всего, а Малина ввійшла червоніючись, та не сьміючи погляду звести, аж як батько по довгій, жартівливій промові спитав єй, чи хоче бути жінкою стоячого ту Романа, підвела сьміло очи і сказала: — „хочу.“

(Дальше буде.)

личині досить лихо, а причиною сего були некористні услівя кліматичні в часі росту і цвітві збіжа і слоти підчас жнив. Довгі дощі при висшій загально температурі аж до кінця липня пошкодили значно і так вже лихим збіжам; пшениці і жита, повалені і перерослі травною, зрастали в многих місцях на помети або в снопах. Жито в многих околицях (Сінявске, Галицке) вилягло перед жнивими до тої степені, що видавало ся неначе прилочене до землі, а тим самим і зерно не могло бути дорідне. Пшениця дїше виглядала, але була значно знищена ржою. Задля надміру вохкості, захопченя і трави (метлиці, пірїю) збірка, числячи на копи, видає ся середна або досить добра, переважно числять 8—10 кш з морґа (виміково же аж 25 до 30 кш жатої коло Тартакова). Зерно видає скупо; пересічно дає копа 35 до 50 кильо зерна, виміково на Поділю, а декуди лиш місцями (в Перемискім) по 60—80 кильо. Пшениці озимой вносьть збірка з морґа пересічно около 5—7 қ. Лише збірки в Сокальскім і Белзкім до 12 қ., в Перемискім 5 до 10 қ., в Косівскім в одній місцевості 8—10 қ., на Поділю 7—9.5 қ. з морґа. Пшениця яра дала взагалі значно гіршу збірку. З повіту мостиского збірка пшениці найнижша, іно 2.5—4 қ. з морґа. Жито ще лихше, як пшениця. Пересічно 4 до 6 қ. зерна — виміково в Косівскім до 8 қ. Зерно дрібне і марне. — Овес, що значно дїше заповідав ся, задля лихой погоди значно обсилав ся і також не мудрий на зерно. Найбільше з Поділя в околицях Тернополь і Тереховлі 9—12 қ. з морґа, однак ще не много певних дат; так само і з ячменем, котрого збірка рівнож лиха, виміково до 8 қ. з морґа доходить. В околицях гірских що йно жнива і длятого нема з-відтам ще дат. Оскільки можна вносьти, то і там зерно не буде дїше видавати. Вся солома, передовсім пшенична, так всюди знищена ржою, що майже не можна уживати єй на папу, а се дуже дасть ся відчути. Гороху мало декуди доси зібрано, числять до 5 қ. з морґа. Конюшини дуже гарні, дали з другого покоєу до 40 қ. сїна (н. пр. в Перемискім). Не всюди ще їх зібрано. Бульба зачинає загально псути ся, а декуди вже по части поспеула ся; ранні американки майже всюди зігнили. Лен і конопі на рівнинах вже зібрано і збірка дуже мірна; в гірских околицях мабуть буде дїшна. Хміль дуже середний, в многих околицях пошкодила мучка. Мимо лишшой погоди в серпни, котра дозвонила добре покінчити жнива, іменно вівса і конюшини, загально жалують ся на сегорічний неврожай, бо псує ся бульба і пиньші ростины окопові, котрих не можна було з весною і в літі добре обробити.

Нове нещасте на залїзницілучило ся в неділю в полудне на баварській граничній стації Фрайлясінґ під Сольногородом. Поспїшний поїзд, прямующий з Монахова, зійшов ся на згаданій стації з льокальним поїздом, перебуваючим з Райхенгаль. Цїлим розмахом вігнав ся поспїшний поїзд в середину поїзду льокального і поторощив чотири вози, переповнені пасажирами, котрих переважну часть становили кушлєві гості з Райхенгаль. Рознучливі кликаня о поміч, стони ранених і крики переражених жінок добували ся з-під куп поломаних дощок і зігнутого залїза. Один віз роздерла льокомотива на двоє, так що коли сидженя з лівої сторони були ненарушені, з правої сторони воза не осталось ні слїду. Жертвою катастрофи упало 10 осіб, а причиною було хибне уладжене гальм при машині поспїшного поїзду, котрого в критичній хвилі годі було здержати. — Так само лучило ся страшно нещасте на залїзниці в понеділок під Львовом. Два селяни з Горожанки, Михайло Зайшлин і Іван Стефанишин, їдучи вечером зі Львова, мусїли переїхати залїзничий шлях на просторі Глизна-Наварія а Пустомити. Ледви однако-ж дістали ся на шлях, запала з обох сторін залїзничя рампа, а в тій самій мэйже хвилі надїхав особовой поїзд зі Стрия і розторощив селяньскій віз на дрібні куєники. Машинїст спостеріг сейчас випадок і задержав на місці поїзд, а служба залїзничя кинула ся оглянути пригоду. Найшли наперед цілковито поломаний віз, дальше одного забитого коня, а другого недалеко — пасучого ся найспокійнійше. О яких 15 до 20 метрів від місця випадку найдено обничене наоколо кїлометрового стовна

тіло неживого вже Стефанишина. Далі почувли тяжкі стони, котрі завели їх на місце, де о яких 10 метрів від гостинця лежав на мураві на-пів неживий Михайло Зайшлин. Бідачико був страшно потовченений, повалічений і мусїв потерпіти крім зломаня одного ребра ще якісь внутрішні ушкодження. З болю і страху трясє ся цілий як в пропаєниці і такого відвезли его зараз до Львова до шпиталю, а тіло Стефанишина, літ 48, батька 4 дїтий, лишено на місці аж до судових оглядин.

Вірна кітка. Кажуть загально, що лиш пєс є вірний і що він зі всіх звїрят найбільшим приятелем чоловіка, а кіт є лиш облесний і хитрий та держить ся більше того дому, в котрім був довший час, а не чоловіка, котрий его годує. Оногди став ся у Відні випадок, котри показує, що і кітка може бути вірна, так бодай то виглядало. В однім домі при уліци Абеде померла 70-літна старуха Єлисавета Фельдекер, котра не мала нікого, лиш одну кітку, котру дуже любила, а котра ділила з нею долю і недолу. Двері від комнаты, де лежала померша, були замкнені і чути було, як там жалісно мьває кітка. Коли-ж прийшла комісія оглянути трупа і отворила двері, побачила, що на грудех помершої сидить кітка. Кілько разів хто з комісії підійшов до тіла, кітка зараз кидала ся і не давала приступити. Остаточо не було пиньшої ради, лиш треба було заклинати міского дупія, котрий забрав кітку і аж тогди можна було тіло оглянути. Люди, що то видїли, кажуть, що кітка дїсно так кидала ся, як би хотїла боронити і не дати забирати свою паню.

Некористний завід. Однй дневникар з Георгії постановив „вищфати ся з інтересу“ і свої причини подає в таких словах: „Уродить ся дитина, доктор дістає 10 доларів, а редактор — 0. Дитина хрестить ся, пастор дістає 4 дол., а редактор, котрий опиєтує ту церемонїю, 00. Дитина виростає, женить ся, пастор дістає 20 дол., редактор, котрий вичисляє присутних, опиєтує туалети дам цвітїстим стилем, підносить їх красу, закриває недотатки і складає вкінці молодим бажана, дістає кусник торту або 000. З часом дитина умирає, доктор дістає 5—10 дол., а редактор пинше посмертну оповїєтку і дістає 0000. Длятого власне редактором вже більше не хочу бути.“

Модні родичі. Одна американська часопись заміщає таку модну студию: „Но, Луциє, питає модний чоловік жінку, „що-ж ти нині робила?“ Модна пані скинула капелюх з голови. — „О!“ відповіла, „я була нині страшенно занята: о 9-тій рано малисьмо виклад п. Х., чудесний виклад! Пан Х. читав о „архитектурі здогадуваного міста на Марсі,“ — я так бажала, щоб і Ти его почув, — а відтак в додатку викладав професор В. о „комахах середучої Африки.“ То було таке займающе...“ „Вірю Тебі.“ — „Опієля о 11. годині був мітінг „теозофічного клубу,“ а пів до 12 брала я участь в нарадах видїду „Товариства для поліпшеня долї убійників.“ — „Хорошо!“ — „А о 12 свїдала я з паном З.“ — „Прекрасно!“ — „Пополудни мусїли ми бути на театральній пробі „Товариства ім. Ібзена.“ Коли я відтак вертала домів, побачила принадну дитинку, іграючи на дорозі, зараз таки перед нашим мешканем — пречудний малий хлончинна! Я мусїла его поцілювати! Коби я лиш знала, чиє оно!“ — „Мало біляве волосє?“ пытав модний чоловік. — „Так!“ — „І синї очи?“ — „Чудесні синї очи!“ — „І замаргану блюзку на собі?“ — „Так, огвидну блюзку!“ — „Я вже знаю, чия то дитина!“ — „Чия?“ — „Наша!“

Переписка редакції.

Вп. А. Г. в Неп. Спаси-біг за допись. Просимо ще дещо написати про згадане село. Ми не віримо в те, що би високі урядники політичні помагали безсовітним жидам в їх „гешефтах;“ то мабуть жид лише так хвалить ся тим, аби добродушних селян налякати. Не вірте тому. Коли громада буде держати разом, то з часом мусить господарка поправити ся, а з тим поправлєсь ся і незв

видна тепер доля селян. — Ви. Гр. Ц. Чи Ви, добродію, зарядили так, як ми Вам оногоди писали? Доси ми не дітали з почти нічого. Ждемо з нетерпимістю. — Впр. о. Зар. в Рожнові. Лист одержали. Адресат до сьогодні не повернув з подорожи.

Телеграми „Буковини“.

З дня 25-го серпня 1897 року.

Петергоф. На вчорашнім гальовім пирі на честь французских офіцирів виголосив цар бесіду на процвітанє французскої фльоти. Цар згадав про ті незабутні хвилі, коли подивляв вид французских кораблів воєнних підчас свого побуту в Парижи. Фор відповів, що він тішить ся з того, що знов бачить французских і російских моряків у братерській злучі і вишив в честь російскої фльоти.

Монтевідео. Президента Борду замордували револьверовою кулею.

АКАДЕМИК-РУСИН

глядає лекції.

Евентуальні зголошенє просимо надіслати до редакції „Буковини“.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

aus Richter's Apotheke in Prag.



Beim Einkauf dieser anerkannt vorzüglichen, schmerzstillenden Einreibung, die in allen Apotheken vorrätig ist, sehe man stets nach der Marke: „Anker“.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ

повинна знаходити ся

Народописна карта

українсько-руського народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, а виконана в літографічнім закладі Андрія Андрейчана у Львові.

Книгарсна ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і передплатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

В Чернівцях виходить уже тринацятий рік
руська газета

„БУКОВИНА“.

Від 1. січня 1896. року появляє ся она що дня кромі неділь і свят. Поміщає статі про справи буковинської Руси, але познакомлює читателів також із справами Русинів в інших землях руских. Дбає о добірні і цікаві фейлетони і взагалі о материял такий, що обходить кожду руску родину. Що „Буковина“ цікава і для галицких Русинів, свідчить значне число передплатників її в Галичині. Передплата лише 10 зр. Адреса редакції і адміністрації „Буковини“: Чернівці улица Петровича число 2.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовського.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ

від дня 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

| відходять з Чернівців | | | | | | приходять до Чернівців | | | | | |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|------|------|------|--|-------------------------------------------------------------|------|------|-----|------|-----|
| до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня | | | | | | з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців | | | | | |
| 819 | 854 | 1232 | 404 | 1025 | | 128 | 320 | 757 | 811 | 610 | |
| до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурдуженів | | | | | | з Бурдуженів, Іцкан, Гатни, Гадікфальви, Глібокої | | | | | |
| 1148 | 351 | 832 | — | 635 | | — | 809 | 1212 | 350 | 1000 | |
| до Садагури, Боля, Новоселці | | | | | | з Новоселці, Боля, Садагури | | | | | |
| 645 | 430 | — | — | — | | — | 1113 | 950 | — | — | |
| з Глібоки | | | | | | до Глібоки | | | | | |
| до Карапчева, Сторожинця, Бергомету, Межиродів | | | | | | з Межиродів, Бергомету, Сторожинця, Карапчева | | | | | |
| 814 | 535 | — | — | — | | 635 | 1037 | 800 | — | — | |
| Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиродів від 1-до марта до 3-го вересня що вівторка і п'ятниці. | | | | | | | | | | | |
| з Гадікфальви | | | | | | до Гадікфальви | | | | | |
| до Радівців | | | | | | з Радівців | | | | | |
| 610 | 1003 | 228 | 612 | 805 | | 542 | 855 | 115 | 550 | 747 | |
| з Гатни | | | | | | до Гатни | | | | | |
| до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонгу | | | | | | з Кімполонгу, Вами, Гурагумори, Качики | | | | | |
| 1010 | 201 | — | — | — | | 1258 | 625 | — | — | — | |
| з Іцкан | | | | | | до Іцкан | | | | | |
| до Сучави | | | | | | з Сучави | | | | | |
| 327 | 630 | 1009 | 216 | 718 | | 442 | 842 | 130 | 630 | 837 | |
| з Вами | | | | | | до Вами | | | | | |
| до Рус-Молдавиці | | | | | | з Рус-Молдавиці | | | | | |
| 346 | 647 | 913 | 1132 | 250 | | 842 | 1259 | 204 | 322 | 545 | 905 |
| Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на стациях Вами, Драгоша і обох Молдавицях. | | | | | | | | | | | |
| з Карапчева | | | | | | до Карапчева | | | | | |
| до Чудина н. С. | | | | | | з Чудина н. С. | | | | | |
| 854 | 1007 | 615 | — | — | | 555 | 555 | — | — | — | |
| Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, вівторка кожної днини. | | | | | | | | | | | |

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно-європейский іде о 46 минут пізійше від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано і зазначає ся підчеркнемінут.

„РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях

улиця Петровича ч. 2.

має на складі отєї свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за рочник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА“

сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

„Слова правди і науки“

з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток“

для чемних діточок. 32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Даруночок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.

Образки з природи.

ціна 5 кр.

На поштову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки“, а по 2 кр. за кожду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини“.

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень
у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих вогнів за можливо найнижшою оплатою.

Дністер розпочав п'ятий рік своєї діяльності. Фонди „Дністра“ після заключень рахункових з днем 31-го грудня 1896 виносять: фонд основний 50.000 зр., фонд резервовий 54731 зр. 40 кр., резерва премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр. 07 кр.

Шкоди ліквідують ся і вишлачує ся сейчас по пожарі. В 4-х літах виплатив „Дністер“ 1176 відшкодовань в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На житє можна обезпечити ся через „Дністер“, після всіх можливих комбінаций в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услівя і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Зголошеня о уділенє агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

Пам'ятайте на Народний Дім

в Чернівцях!

За редакцію відповідає Осип Маковей.

